

# Spandoekenoorlog Amsterdam

Verslagen van bewoners van de verschillende panden.

## 5Bilderdijkstraat 82

(vrijdag avond en zaterdag middag)

Verslag Jop:

10Ik ben vrijwilliger bij het politiek info centrum “het Wilde Westen” gevestigd in een gekraakte  
11 dichtgetimmerde coffeeshop op de Bilderdijkstraat. Op de begane grond is een  
12 ontmoetingsruimte voor buurtbewoners en activisten waar onder andere een gaarkeuken is  
13 gevestigd en regelmatig politieke bijeenkomsten worden georganiseerd over een keur aan  
14 maatschappelijke onderwerpen. Op de 1<sup>e</sup> verdieping wonen een aantal mensen. Vrijdag  
15 avond was ik bij een kennis op bezoek toen ik rond 20.00 een telefoontje kreeg van mijn  
16 collega's. Zij vertelden mij dat de politie voor de deur stond en dat die de deur in wilde  
17 trappen omdat er een spandoek aan de gevel hing. De tekst [ **Verdonk, nog steeds geen bloed  
18 aan je handen?** ] was 'MISSCHIEN' wel beledigend. Wij vonden dit geen reden om het  
19 spandoek te verwijderen, de tekst was immers een directe verwijzing naar een toespraak die  
20 Verdonk als minister had uitgesproken in de tweede kamer naar aanleiding van het  
21 zogenaamde Congo-debat. In onze ogen en die van onze advocaat was dit geenszins  
22 strafbaar. Wij waren ontzettend boos over het lekken van vertrouwelijk asiel gegevens naar  
23 martellende, verkrachtende en moordende geheime diensten en de verschrikkelijke  
24 Schipholbrand. Toen wij hoorden hoe de minister reageerde op de brand en de verwijten  
25 over het lekken naar geheime diensten vonden wij het noodzakelijk om onze woede tot  
26 uitdrukking te brengen en wij vinden een spandoek aan de gevel een gepaste manier om dit  
27 te doen. Bij het Wilde Westen besloot men de deur niet te openen voor de politie. Men vroeg  
28 mij om langs te komen om te onderhandelen met de agenten, want dat gaat beter op straat  
29 dan door een dichte deur.

30

Toen ik aankwam bij het pand waren de agenten (zover ik mij kan herinneren vrij hoog  
geplaatst, kroontje of hoger op hun schouders) net aan het vertrekken. Ik ben naar ze toe  
gestapt en heb mij voorgesteld als vertegenwoordiger van het Wilde Westen. Ik heb ze  
gevraagd wat het probleem was met het spandoek. Ze konden hier geen bevredigend  
35 antwoord op geven, dus ik heb ze verteld dat het spandoek bleef hangen aan de gevel. Ik  
heb mij zelf verantwoordelijk gesteld voor het doek en de tekst die er opstond. Ik ben zelfs  
zover gegaan, om mij zelf aan te bieden voor arrestatie, mocht daar een strafrechtelijke  
reden voor zijn. De agenten weigerden vervolgens hier op in te gaan. Ik heb toen maar  
aangeboden mijn persoonsgegevens te laten noteren om een eventuele strafvervolging  
40 mogelijk te maken. Deze hebben ze na zwaar aandringen toen maar genoteerd. Ze vertelde  
dat ze het aan het OM gingen voorleggen. Met het dreigement dat ze 's nacht nog wel terug  
zouden komen, zijn ze toen vertrokken.

De volgende ochtend om 5.30 uur, is met veel geweld een inval in het pand gedaan en is het  
45 spandoek in beslag genomen. Omdat ik niet bij deze inval aanwezig was en de details dus  
alleen uit tweede hand heb zal ik hier verder niet op in gaan (zie verklaring Bilderdijkstraat  
deel 2). Later op de zaterdag middag waren wij in het pand de schade aan het opruimen die  
de inval van die ochtend had veroorzaakt. Zo was onze gaarkeuken helemaal aan puin

geslagen, lag er overal glas van ingeslagen ramen en moest er flink gelucht worden vanwege het vele peperspray dat naar binnen was gespoten.

We hadden een nieuw spandoek aan de gevel gehangen met de tekst [ **Levend verbrand, Rita**  
5**bedankt!!** ] omdat wij het verwijderen van ons spandoek een grove schending van onze  
vrijheid van meningsuiting vonden. Ook hadden we op dat moment nog het vermoeden dat  
de opdracht tot het verwijderen van het spandoek van het wijkteam kwam. Het wijkteam  
Kinkerbuurt heeft immers een geschiedenis, van het doen van invallen om de vrijheid van  
meningsuiting te beknotten. Zo is er ooit een voor de politie vernietigende gerechtelijke  
10uitspraak gedaan over het in beslag nemen van posters bij het nabij gelegen Autonomo  
Centrum.

Zaterdag middag rond 16.30 uur kwam opeens een buurtbewoner vertellen dat een ME  
macht zojuist een spandoek had verwijderd van de gevel van een verderop gelegen pand  
15(dat bleek het spandoek aan de Kinkerstraat). Enige minuten later stopte er een colonne ME  
voertuigen bij ons voor de deur. Een ploeg agenten stapte uit en begonnen zonder  
waarschuwing of vordering met een soort mes aan een stok het spandoek kapot te snijden.  
Terwijl wij het naar binnen probeerden te trekken ging de politie gewoon door met op het  
spandoek in te hakken. Gelukkig raakte er niemand ernstig gewond bij deze drieste actie.  
20Het lukte om ons spandoek naar binnen te halen en zo te redden.

Nadat een deel van de ME weer was verder gereden hebben wij het spandoek wederom  
uitgehangen. Meteen kregen wij te maken met een groep agenten in burger die het pand  
kennelijk observeerden en die zeiden dat de ME zo direct zouden terug komen om de deur  
25in te beuken en dat zij ons dan wel even persoonlijk te grazen zouden nemen. Dit onder het  
demonstratief kraken van de vingers, laten zien van hun bewapening en het maken van snij  
bewegingen langs de keel. Niet het soort gedrag dat je van een ambtenaar mag verwachten,  
maar wij lieten ons hierdoor niet intimideren. Het recht op vrije meningsuiting laten wij niet  
beknotten door intimidatie en geweld. Hierom hebben wij vervolgens besloten om de  
30voordeur te barricaderen met een fikse balk en de terugkomst van de ME af te wachten.

Enige tijd later (ongeveer 17.30 uur) kwam de ME inderdaad terug. Ze legden het (tram-)  
verkeer plat en met de lange lat werden buurtbewoners en belangstellenden de straat uit  
geslagen. Vervolgens begon de ME met het kapot zagen van de deur van het woongedeelte  
35op de eerste verdieping. Ondertussen uitten de agenten in burger nog steeds dreigementen  
als "Jij gaat op een brancard naar buiten!" en "We schoppen je helemaal kapot!". Nadat de  
ME zeker 10 minuten bezig is geweest om onze deur te vernielen, heeft een van de agenten  
een collega een voetje gegeven en het spandoek van de gevel gescheurd. Na het  
triumfantelijk omhoog gehouden te hebben, is vervolgens het gehele circus weer in hun  
40wagens gestapt en verdwenen, ons achterlatend met wederom een vernielde deur en een  
lege plek aan de gevel. Er is wederom geen bewijs van inbeslagname of iets dergelijks  
overhandigd.

Graag wil ik benadrukken dat ik me bij herhaling verantwoordelijk heb gesteld voor de  
45spandoeken en me open heb gesteld voor strafvervolging. We willen graag weten waarom  
de politie zo graag alleen de spandoeken in beslag wou nemen en niet wou overgaan tot  
vervolging. Volgens ons was er geen juridische basis voor deze actie. Veder willen we weten  
of het nodig was om tot twee keer toe onze deuren totaal te vernielen en ons te bedreigen  
met ernstige mishandeling. Onze huisvrede is geschonden en er is fysiek geweld gebruikt

tegen bezoekers van ons pand, terwijl de spandoeken ook gewoon met een keukentrapje hadden kunnen worden verwijderd.

Ondanks de beloften van burgemeester en OM en de aangifte van de minister heb ik nog steeds geen dagvaarding ontvangen. Ik wil u dan ook vragen mijn personalia nogmaals aan de driehoek te doen toekomen en aan te dringen op vervolging zodat de gebruikelijke rechtsgang zijn beloop kan hebben.

Jop

10 geb. XX-XX-XXXX te Amsterdam  
pers. nummer: XXXXXXXX

Aanvulling door NN1

15 Ik was die avond op een verjaardag feestje op de begane grond van het wilde westen. Het was laat geworden en ergens vroeg in de ochtend (ik weet niet meer hoe laat het was) verliet ik met een groepje redelijk aangeschoten het feestje.

Een andere bezoeker loopt naar de overkant en probeert zijn fiets die hij tegen een parkeermeter heeft gestald, los te maken. Aangezien de jonge een aardige slok opheeft gaat dat nog al moeizaam. Terwijl ik en mijn vrienden staan te kletsen horen we opeens hulp geroep. De jonge aan de overkant lijkt te worden lastiggevallen door een voor ons onbekende man. De behoorlijk forse man gedraagt zich erg agressief en het lijkt er op dat hij de jongen klappen verkoopt. Wij rennen met een groepje (volgens mij waren we met ongeveer z'n vijven) naar de overkant en trekken de jongen weg bij zijn belager.

25

Na wat heen en weer getrek krijgen we de jongen los en willen hem in veiligheid brengen. Tot op dat moment wisten we niet anders dan dat de belager gewoon een toevallige passant was die uit was op ruzie. De belager mag dan ook van geluk spreken dat wij alleen maar de jongen onder hem vandaan hebben getrokken en dat hij geen klappen terug heeft gekregen. 30 Pas als we terug naar het pand gaan roept de agressieve man opeens dat hij van de politie is. Omdat naar ons idee de jongen en wij niks strafbaars hebben gedaan trekken we ons terug op de begane grond.

Aanvulling door NN2:

35 Ik lig te slapen op de eerste verdieping als ik wakker word van herrie op straat. Ik loop naar het raam en ik zie een man die opgefokt loopt te schreeuwen dat hij van de politie is, bezoekers van het verjaardagsfeestje beneden roepen dat hij moet opdonderen en dat ze geen zin in gelazer hebben. Opeens komen er overal vandaan meer agenten bij. Snel maak ik de andere mensen wakker en ik vertel ze wat ik heb gezien.

40

Met een mobieltje bellen we naar beneden en vragen aan de mensen wat er gebeurd is. Zij vertellen dat een agent in burger zonder reden een jongen probeerde te arresteren en dat ze geen idee hebben waarvoor. Omdat er eerder op de avond door de politie is bedreigd met een inval 's nachts vanwege het spandoek dat we aan de gevel hebben hangen nemen we 45 aan dat het ze hierom te doen is. Ook omdat we geen enkele andere reden kunnen bedenken waarom een agent in burger 's ochtends vroeg in oud-west zou zijn en zich zou bemoeien met bezoekers van ons pand.

Aanvulling door NN 3:

50

Tijdens de inval in de Bilderdijkstraat 82 hs en 1 hoog was ik in het pand aanwezig. Op dat moment was daar een feestje aan de gang en op een gegeven moment werd er geroepen dat er politie naar binnen wilde. Het was mij op dat moment niet duidelijk waarom die naar binnen zouden willen gaan. Ik ging naar buiten om te kijken wat er aan de hand was en zag 5 een man die beweerde van de politie te zijn maar niet duidelijk als zodanig herkenbaar was. Hij beweerde dat hij iemand had willen arresteren die het pand in gerend zou zijn. Ik vertelde hem dat iedereen dat wel kon zeggen en dat hij niet binnen kon komen. Daarop wees hij er op dat hij van de politie was, aangezien dat achter op zijn jas stond. Daarna ben ik naar binnen gegaan en is de deur dicht gedaan. Wij hadden op dat moment het idee dat het niet 10 om de arrestant ging aangezien het een agent in burger was en hij kennelijk het pand al langer in de gaten hield. Het idee was dat het ze eigenlijk om het spandoek op de eerste verdieping te doen was.

Toen bleek dat ze de deur van de begane grond niet op konden krijgen ging de politie met 15 de stormram naar de eerste verdieping. Hierbij werd ons niet verteld waarom ze op de eerste verdieping naar binnen wilden en is er ook niet gevorderd. Toen de deur daar uiteindelijk open was werden de aanwezigen, waaronder ik, naar buiten gestuurd. In eerste instantie was iedereen op dat moment vrij om te gaan. Ik bleef buiten staan kijken en zag dat een jongen van binnen gearresteerd werd. Daarop kwam dezelfde agent die ik beneden had 20 gesproken naar buiten en riep dat ik ook gearresteerd moest worden. Terwijl ik op vervoer stond te wachten werd door de agenten het spandoek van de gevel gehaald. Hiervoor moest eerst een bedspiraal voor het raam weggehaald worden. Ik vroeg een agente wat ze met het spandoek gingen doen en met welk recht ze dat weg haalden. Zij kon mij daar geen duidelijk antwoord op geven maar verzekerde dat er een bewijs van inbeslagname afgegeven zou 25 worden. Dit bleek later niet het geval te zijn. Ook bleek er geen binnentredingsbevel voor de eerste verdieping te zijn.

## Kinkerstraat 63

Anti, bewoner van het pand Kinkerstraat hoek Bilderdijkstraat te Amsterdam:

5 Ons pand is geen kraakpand, maar gehuurd van een woningbouwvereniging. Het wordt  
gehuurd door een woongroep waar ik deel van uit maak. De begane grond van het  
hoekpand is een winkel, de bovenverdiepingen worden door mij en mijn woongroep  
bewoond. Op de eerste etage is de gezamenlijke woonkamer en de keuken. Onze  
woongroep bestaat uit mensen met een vrij activistische achtergrond en met enige  
10 regelmaat sieren posters of spandoeken onze gevel. Als hoekpand op een kruising van twee  
belangrijke verkeerswegen is het een heel geschikte plek.

Op 27 oktober brandde het detentiecentrum op Schiphol af. Elf mensen die daar in  
afwachting van hun deportatie door de regering waren opgesloten kwamen om, een groot  
15 aantal anderen raakte gewond. Zowel ik als mijn huisgenoten waren boos en ontzet dat dit  
kon gebeuren. Wij waren het er toch al niet mee eens dat vluchtelingen en anderen die niet  
de juiste papieren hebben, op zo'n manier worden behandeld. Kennelijk heerst er bij de  
overheid zo veel minachting voor deze mensen dat hun veiligheid van minimaal belang is.  
De minachting bereikte wel zijn climax toen minister Verdonk verklaarde dat het allemaal  
20 heet adequaat was gelopen.

In de dagen na de brand verschenen er in de stad spandoeken waarop leuzen tegen  
Verdonk stonden. Zij was immers verantwoordelijk voor het uitsluiten en opsluiten van de  
mensen en daarmee ook voor hun veiligheid. Als minister moet zij dus ook de  
25 verantwoordelijkheid dragen voor het falen van haar dienst en de dood van de mensen die  
zij liet opsluiten. Wij besloten om ook spandoeken te maken. Er was nog stof en verf, dus  
dat zou in de loop van zaterdag wel lukken. Op vrijdag avond echter kregen de bewoners  
van het kraakpand 'het Wilde Westen' verderop in de Bilderdijkstraat te horen dat hun  
spandoek weg moest. Op de begane grond van dat kraakpand zit een politiek-sociaal  
30 centrum waar sommigen van ons wel eens komen.

Op zaterdag ochtend vroeg was er een inval in het kraakpand aan de Bilderdijkstraat. De  
ME ramde met veel geweld de deur in en haalde het spandoek weg. Dat soort geweld en  
censuur hoort niet thuis in een democratie. Eerder die week, bij de herdenking van Van  
35 Gogh, huilde half Nederland krokodillentranen om 'het vrije woord'. Nu een paar krakers dat  
vrije woord gebruiken om hun mening over Verdonk te laten zien, komt de ME. Die zelfde  
ochtend maakten wij ook twee spandoeken, aan elke kant van het pand één. Een kleine met  
de tekst [ **Rita moordenaar?** ] en een grotere met de tekst [ **11 doden door beleid, geef  
vluchtelingen vrijheid!** ]. Het was netzo goed een protest tegen het verwijderen van  
40 spandoeken verderop in de straat, als tegen de minister en haar beleid. Wij vonden dat  
iedereen met spandoeken zijn politieke mening mag geven, ook en vooral als er doden zijn  
gevallen door politiek beleid. Met het spandoek [ **Rita moordenaar ?** ] wilden wij vooral  
aangeven, dat wij haar verantwoordelijk achten voor de gevolgen van haar beleid. Wanneer  
is iemand verantwoordelijk voor de dood van een anders mens? Als je met eigen handen de  
45 moord begaat of ook als je de voorwaarden schept waardoor mensen omkomen?

Op zaterdag ging ik rond 12.45 uur de deur uit, op weg naar mijn voetbalwedstrijd. Ik was  
wat laat maar met een beetje haast zou het nog wel lukken. Terwijl ik mijn fiets van het slot  
haalde, werd ik aangesproken door een agent. "Wij zijn niet zo blij met jullie spandoek." Daar  
50 was het ons natuurlijk ook niet om te doen. Ik had geen tijd om met hem in discussie te gaan

en zei: "Ik heb geen tijd, ik moet voetballen." Dat was ook zo, maar ik had ook niet het idee dat de agent verder nog iets had toe te voegen. Van weghalen, een besluit van de Burgemeester, van een echter of een andere autoriteit behalve deze agent zelve, was geen sprake.

5

Enkele uren later, was er weer gedoe bij het Wilde Westen. Ik was niet thuis, maar een huisgenoot wel. De ME reed met een ME-bus de stoep op en een aantal agenten stapten uit en sneden een van de spandoeken van de gevel. Het was het spandoek aan de kant van de Bilderdijkstraat met de tekst [ **Rita moordenaar?**]. Niemand had aangebeld, we hebben geen  
10bewijs van inbeslagname of enig ander document ontvangen. Als de ME niet was gezien, had het een gewone diefstal geleken. Curieus was nog wel dat men bij het los snijden van het spandoek een deel heeft laten zitten. Het vraagteken is blijven hangen. Hoewel het waarschijnlijk makkelijker zou zijn geweest om alleen de touwtjes door te snijden, had de politie kennelijk behoefte aan een spandoek zonder het nuancerende vraagteken erop.  
15Oms andere spandoek, [ **11 dodendoorbeleid, geef vluchtelingen vrijheid!** ] is ongemoeid gelaten.

## Amstel 22

Sjoerd, bewoner:

5Mijn naam is Sjoerd en ik ben bewoner van het pand Amstel 22 (1012 AA) te Amsterdam. Het pand is sinds maart 2005 gekraakt na langdurige leegstand. Justitie heeft geen overtreiding kunnen constateren en ons verblijf daarmee niet strafbaar. Het pand is eigendom van de erven van de onlangs geliquideerde Bertus Luske, een speculant met een zeer slechte en gewelddadige reputatie.

10

Op 26 oktober 2005 brak er brand uit in het detentiecentrum Schiphol waar mensen gevangen worden gehouden in afwachting van hun deportatie. Er vielen elf doden en een groot aantal gewonden. Net als veel Nederlanders was ik geschokt en boos toen ik hiervan hoorde. Mijn woede werd alleen maar erger toen de verantwoordelijke minister onmiddellijk  
15wist te verklaren dat haar niets te verwijten viel. Wat mij betreft ligt er een direct verband tussen het vreemdelingenbeleid en deze elf doden. Samen met mijn huisgenoten hebben wij besloten om uit protest een spandoek aan de gevel van het pand te hangen. Ook een aantal andere kraakpanden in Amsterdam gebeurde dit.

20Ons spandoek is op zaterdag 29 oktober opgehangen. Het spandoek was ca. drie meter lang en hing aan het balkon van de tweede verdieping. De tekst luidde: [ **Levendverbrand, Rita bedankt!** ]. Met deze tekst wilden wij aangeven, dat het volgens ons aan het beleid van deze minister te danken is dat deze elf mensen de dood vonden. Het was de bedoeling om meningen te prikkelen en mensen tot nadenken aan te zetten. In een democratie is het mijns  
25inzins nodig dat er gediscussieerd wordt en daarvoor is het nodig af en toe de knuppel in het hoenderhok te gooien. Dit spandoek was daarvoor ons middel.

Op vrijdag 4 november hoorden wij van andere krakers dat er problemen waren bij een pand aan de Bilderdijkstraat 82. Daar hing ook een spandoek aan de gevel en de politie had  
30geëist dat het zou worden weg gehaald. De tekst van hun spandoek luidde: [ **Verdonk, nog steeds geen bloed aan je handen?** ] Dit was een verwijzing naar het debat rond de gedeporteerde Kongolese asielzoekers waarbij de IND de dossiers had overgedragen aan de Kongolese autoriteiten, met mogelijk de marteling en dood van enkele van hen tot gevolg. Verdonk gaf aan zelf geen bloed aan haar handen te hebben aangezien het de Kongolezen  
35waren die martelden en niet zij.

Er waren daar in West wel vaker problemen met het Wijkteam van de politie omdat de buurtregisseur het niet zo op krakers heeft. In eerste instantie ging iedereen uit van een lokaal conflict, dat feitelijk niets met het spandoek te maken had.

40

In de nacht van vrijdag op zaterdag is de situatie bij de Bilderdijkstraat geëscaleerd. De ME heeft daar de deur in geramd, mensen geslagen en met peperspray bespoten en het spandoek in ebslag genomen. De bewoners is geen reden gegeven waarom hun spandoek in beslag is genomen. Zij hebben ook geen bewijs hiervan ontvangen. Dit soort nieuwtjes  
45verspreiden zich zeer snel in het krakers circuit en iedereen was gespannen of dit nog een vervolg zou krijgen. Vanzelfsprekend zouden de bewoners van de Bilderdijkstraat een nieuw spandoek ophangen. Iedereen was gespannen met betrekking tot de reactie van de politie.

In de loop van de dag ontstonden er weer problemen bij de Bilderdijkstraat en even later verscheen er politie bij een pand aan de Prins Hendrikkade. Ook daar werd geëist dat men een spandoek van de gevel zou halen. De bewoners gingen daar niet op in.

5 Rond 14.00 uur op zaterdag middag parkeerde een zwarte Mercedes voor ons pand. In de auto zaten twee mannen in burger met beiden een oordopje in. Zij observeerden gedurende ca. anderhalf uur ons pand. Af en toe kwam een andere eveneens zwarte Mercedes langsrijden en stopte dan even voor een praatje met de inzittenden. Inmiddels was duidelijk dat de politie in actie zou komen. Wij werden geobserveerd en er was contact met andere  
10 kraakpanden die al bezoek hadden gekregen. Op een gegeven moment kwam AT5 ons spandoek filmen. Wij attendeerden hen op de zwarte Mercedes. Toen de camera op de inzittenden werd gericht kregen de filmers te verstaan dat dit niet de bedoeling was.

Er was weer gedonder ontstaan bij de Bilderdijkstraat. Via de telefoon werden wij op de  
15 hoogte gehouden. Met veel machtsvertoon werd alweer een spandoek van de gevel getrokken. Kort daarom verscheen de ME bij het pand aan de PH-kade. Hier waren inmiddels een aantal krakers verzameld om morele ondersteuning te bieden aan de bewoners. Ook een lid van de gemeenteraad was hierbij aanwezig. Zonder waarschuwing knuppelde de ME de straat vrij. De bewoners van het pand kregen te verstaan dat men het  
20 spandoek moest inleveren anders zou de ME binnen komen en het halen. De bewoners hadden van de Bilderdijkstraat gehoord hoe zo iets in zijn werk ging. Aangezien er ook een jongetje van vier jaar oud aanwezig was, en het gebruik van peperspray en andere geweldsmiddelen kennelijk niet werd geschuwd, gooiden zij het spandoek naar beneden.

25 Wij wisten toen dat wij als volgende aan de beurt zouden zijn. Na een kort overleg was duidelijk dat wij niet zo maar zouden toegeven aan dit soort censuur. Wat ons betreft stond de vrijheid van meningsuiting op het spel en wij zouden niet meewerken. Zowel ik als mijn huisgenoten hebben ervaring met kraken en ook met ontruiming. Tijdens en direct na de kraakactie in maart, is het pand gebarricadeerd om zo een mogelijke aanval van een  
30 knokploeg van de eigenaar af te kunnen weren. Luske heeft een lange en gewelddadige geschiedenis met kraakpanden en wij wilden ons niet in onze slaap laten verrassen. Barricaderen tegen een gewelddadige eigenaar is heel wat anders dan barricaderen tegen de BraTra, maar ook de BraTra zou nog enige werk hebben aan ons pand. We besloten dat wij ons vooral symbolisch wilden verzetten. Dus zonder gebruik van geweld. Dat dit een  
35 bewuste keus was en geen gebrek durf of middelen wilden wij demonstreren door de ME met waterballonnen te bestoken. Zonder gevaar maar wel een duidelijk signaal. Er werd een balk achter de voordeur gezet, het trapluik werd gesloten en de waterballonnen werden gevuld. Ter verhoging van het spektakel zou een huisgenoot met een klimtuigje voor het spandoek gaan hangen.

40

Rond 19.15 uur, rijden een aantal Busjes van de hondenbrigade de straat in. Er verschijnt ook pers en sympathisanten die eerst bij de PH-kade waren geweest. Vervolgens verschijnen drie busjes met Romeo - aanhoudingseenheden. Ze springen eruit en verspreiden zich tussen de mensen op straat. Dan verschijnt een lange rij ME busjes. We  
45 tellen in totaal twee pelotons en daarbij nog de BraTra. Het is duidelijk dan ze niet alleen het spandoek willen hebben, dat is immers met een ladder makkelijk te pakken. De ME veegt de straat leeg en slaat iedereen die niet op tijd weg kan komen. Dan rijdt de commandowagen van de ME voor en sommeert ons het spandoek in te leveren. "Hier spreekt de politie! Dit is de tweede waarschuwing! Overhandig het spandoek!" Ik heb zelf geen eerste waarschuwing  
50 gehoord, nog een derde. De oproep werd met gejoel beantwoord.



Tot deze sommatie is er op geen enkel moment of op geen enkele wijze met ons gecommuniceerd. Wij hebben geen schriftelijk bericht ontvangen, niemand heeft ons vertelt wat er mis zou zijn met ons spandoek of dat er een aanklacht zou zijn. We hebben geen bevel van de Burgemeester gezien of een dagvaarding of enig ander officieel stuk. Ook zijn wij nooit op een normale manier verzocht om uitleg of om het spandoek zelf.

We hadden onderling afgesproken dat we niet met de waterballonnen zouden gooien als ze alleen maar voor het spandoek zouden komen. In dat geval wilden we snel een reservespandoek ophangen om te laten zien wat wij ons niet zomaar monddood zouden laten maken. De waterballonnen waren ter verdediging van ons huis bedoeld, als softe variant op de ludieke verfbommen of de harde bakstenen. Maar er kwam geen poging om het spandoek te pakken. Direct na de sommatie stormde een eenheid BraTra op de deur af. Ze werden gedekt door ME met schilden. Na enkele slagen met een voorhamer bleek deze goed dicht te zijn. Wij gooiden de eerste ballonnen en hoorden hoe een kettingzaag werd gestart.

Ons pand, Amstel 22, is een rijksmonument en beeldbepalend voor dit stuk Amsterdam. De rijk geornamenteerde voordeur is hier een belangrijk onderdeel van. Althans, dat was zo, tot dat de kettingzaag van de politie er een eind aan maakte. We probeerden de voordeur te verdedigen met waterballonnen, maar dat maakte weinig indruk. Toen de ballonnen op waren volgden nog enkele emmers water, maar uiteindelijk waren we er doorheen.

Wij, de vier bewoners en onze logés en vrienden hadden al eerder ontruiming gemaakt. Ontruiming van kraakpanden zijn in hoge mate geritualiseerd. Er gelden een soort spelregels en wij hielden ons daaraan. Een van de belangrijkste is dat het actieve verzet wordt gestaakt als de BraTra eenmaal binnen is. Toen de voordeur kapot gezaagd was, is iedereen naar de woonkamer op de eerste verdieping gegaan en heeft daar de binnenkomst van de BraTra afgewacht. Ik bleef met een vriend op het balkon van de tweede verdieping om de klimmer aan de gevel bij te staan. Bij acties moet er altijd iemand bij een klimmer blijven om in noodgevallen te kunnen ingrijpen. De BraTra heeft hier ook ervaring mee en wij gingen er van uit dat zij dit zouden respecteren.

Met een ketting zaag werd toen het trapluik aangepakt. Ik maakte nog een opmerking dat dit in strijd zou zijn met hun eigen ARBO regels. Tot mijn verbazing stopten ze toen met zagen wat bij ons natuurlijk de nodige hilariteit losmaakte. Na een minuutje gingen ze natuurlijk verder, regels zijn er voor anderen, niet voor de politie. Het trapluik was nooit bedoeld om BraTra tegen te houden, maar een knokploeg van de eigenaar. Het hield ook niet lang stand. Met veel kabaal stormden ze de woonkamer binnen. "Jullie zijn allemaal aangehouden!" en "Nu op de grond!" De reden daarvoor werd niet gegeven. Iedereen zat rustig op de bank te wachten. Er was geen verzet, de kamer was overzichtelijk en het licht was aan. Er was geen sprake van enige dreiging voor de politie. Het meisje dat het dichtst in de buurt van de deur zat riep: "Doe even rustig, eikel!" Zij kreeg onmiddellijk een stomp in haar gezicht, met een hevige bloedneus tot gevolg. De tafel en ander meubilair werd door de kamer gegooid en onder luid schreeuwen, dreigen, duwen en trekken werd iedereen gedwongen op de grond te gaan liggen. Iedereen moest op zijn buik liggen met de handen in de nek. We werden behandeld alsof we gevaarlijk terroristen waren. Wie iets zei kreeg klappen. Toen iedereen op de grond lag ging men door met dreigen en dingen door de kamer te gooien, tot dat kennelijk de commandant binnen kwam. Deze zei: "Rustig aan nu, niks meer slopen!" Dat hielp wel, ze gingen zich wat rustiger gedragen. Wel werden nog

steeds beledigende en dreigende opmerkingen gemaakt in de trant van: “Stelletje lafbekken, geef me alsjeblieft en reden, dan zul je het merken!” en meer van die strekking.

Wij lagen op de grond en reageerden niet op de opmerkingen. Het meisje dat in haar gezicht 5 was geslagen bloedde hevig. Iemand van de BraTra keek hier even na maar vond het verder niet de moeite waard om iemand met een medische achtergrond naar te laten kijken.

Ik zelf was op dat moment nog op de 2<sup>e</sup> verdieping op het balkon bij de klimmer. Vijf mannen stormden de trap op en bleven in de gang staan. Ze schenen met lampen de kamer in en 10 zagen ons op het balkon. Vanuit de gang schreeuwden ze dat wij met onze handen in onze nek naar hun toe moesten komen. Ik weigerde dat en vertelde hen van de klimmer. “Niks mee te maken!” was het antwoord. Ik weigerde weer, deels uit solidariteit met de klimmer en deels omdat het tegen alle veiligheidsregels indruist om een klimmer alleen ergens achter te laten. De BraTra schreeuwde mij nu toe, dat als ik niet zou komen, dat ze ons dat zouden 15 komen halen en dat we daar ‘spijt’ van zouden krijgen. Ik wist hoeveel geweld er was gebruikt bij de Bilderdijkstraat en om dat te voorkomen zijn we toch maar gekomen. Ik en mijn vriend moesten met onze handen in onze net in de hoek gaan zitten, terwijl de BraTra de kamer overhoop haalde. Ze waren zeer gefrustreerd dat ze niet bij de klimmer konden komen. Deze is uiteindelijk door de Brandweer uit de lucht geplukt.

20

Via de portofoon konden wij volgen hoe er gediscussieerd werd op welke grond men ons zou kunnen aanhouden. Er deden allerlei voorstellen de ronde, van openbare geweldpleging tot het niet hebben van identificatie, waar overigens nooit om is verzocht. Ik heb niet gehoord wat de uitkomst van deze discussie is geworden maar uiteindelijk moesten we 25 opstaan en naar beneden lopen. Iedereen werd buiten tegen de muur gedrukt en toen buiten de ME afzetting geduwd. Nog enigszins beduusd werden we door onze vrienden onthaald die buitens tonden te wachtten. Terwijl de ME onmiddellijk in de busjes stapte en zonder verdere mededeling weg reed.

30 Ik liep weer terug naar het pand en kon toen zien wat voor schade er was aangericht. De voordeur was volledig vernield met de kettingzaag. Er was een groot aantal zaagsneden te zien en kennelijk pas heel laat is er een groot gat in de onderste helft gezaagd. Het trapluik was uiteraard ook in stukken gezaagd en het hele huis was overhoop gehaald. Vooral in de woonkamer was het een ravage. De tafel was kapot en vrijwel alles wat op tafel stond, 35 kopjes borden etc. was ook gebroken. De digitale ontvanger voor de TV was kapot en niet meer bruikbaar. Op de tweede verdieping waren de gordijnen afgescheurd en ook hier is huisraad overhoop gehaald. In een van de slaapkamers is een volle asbak uit de woonkamer geleegd over het toetsenbord van de computer. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat dit allemaal nodig was om een spandoek af te pakken.

40

Behalve het Spandoek tegen minister Verdonk is ook een ander kleiner spandoek in beslag genomen. Hierop stond: **Nederland Politiestaat** We hadden dit spandoek opgehangen uit protest tegen de verwijder acties bij andere panden. Zelf als er een juridische basis zou zijn voor het verwijderen van het spandoek tegen Verdonk, kan dat nooit opgaan voor dit 45 spandoek, waar zij niet wordt genoemd. Ik neem aan dat dit spandoek nu de kantine van een politiebureau siert. Verder is ook een zwart rode vlag van de gevel gehaald. Hier stond helemaal geen tekst op. Waarom de politie dit heeft gedaan is ons niet verteld. Wij hebben op geen enkel moment te horen gekregen waarom wij deze spandoeken niet mochten ophangen. Ons is nooit een bewijs van inbeslagname gegeven of een dagvaarding wegens 50 smaad, belediging, opruiing of welk misdrijf dan ook.

## Amstel

Verlag van de klimmer die aan het touw aan de gevel hing:

5 Sinds vrijdag avond was de politie bezig met het lastigvallen van de panden die spandoeken tegen Verdonk hadden opgehangen. Na het Wilde Westen en de PH-kade was het duidelijk dat de Amstel aan de beurt zou zijn.

We hebben overleg gevoerd of wij ons zouden verdedigen als de politie zou komen, of dat 10 we ze hun gang zouden laten gaan. Hoewel wij allen vonden dat een dergelijke schending van een democratisch grondrecht veel meer en heviger verzet zou rechtvaardigen dan een ontruiming, is toch besloten om het van onze kant bij ludiek of lijdzaam verzet te houden. We zouden de politie niet ons spandoek geven en ze ook niet binnen laten. Als ze het spandoek van buiten af zouden weghalen, zouden we ons reservespandoek ophangen. Alleen als ze 15 zouden proberen om naar binnen te komen dan zouden we met waterballonnen een symbolische strijd gaan voeren. De Amsterdamse ME is wel erger gewend. Water is geen wapen.

Om het wegnippen lastiger te maken zou ik met een klimtuig een stukje gaan abseilen en 20 onder het spandoek gaan hangen. Dat we niet met verfbommen zouden gooien hoeft nog niet te betekenen dat het een saaie boel wordt. Wij waren boos, dit was illegaal en onrechtmatig en we zouden het zo lastig mogelijk maken.

Toen de politie kwam ben ik over de rand van het balkon geklommen. Het balkon zit aan de 25 tweede verdieping en de begane grond is veel hoger dan normaal. Ik hing dus op een behoorlijke hoogte. De politie zou dus moeite moeten doen. Voor de veiligheid zouden gedurende de hele actie twee van mijn vrienden op het balkon blijven om zo nodig in te grijpen. Dat is standaard als iemand ergens aan een touw hangt, of het nou om een actie, alpinisme of een glazenwasser gaat.

30

De ME arriveerde en knuppelde gelijk iedereen de straat uit. Het hele gebied voor het pand werd vrij gemaakt. Eenheden met stillen lopen opgefokt rond en provoceren onze medestanders, maar die zijn dat gewend en wachten rustig af. Vanuit de commandowagen wordt geëist dat wij het spandoek naar beneden gooien. Het wordt met gejoel ontvangen en 35 gebeurt uiteraard niet. Ik ging ervan uit dat de BraTra vervolgens met een ladder of de hoogwerker zou komen om het spandoek weg te halen. Het was mijn rol om die klus wat lastiger te maken, maar ik was me er wel van bewust dat dit alleen maar een beetje vertraging zou opleveren.

40 Tot mijn verbazing kwam de hoogwerker niet. De BraTra rende op het pand af en begon met voorhamers op de deur te beuken. Dat hielp natuurlijk niet. Het was duidelijk dat ze alles zouden doen om naar binnen te komen en als reactie kwamen de eerste waterballonnen van boven. De BraTra beschermde zich met schilden tegen het water en probeerde met kettingzagen de deur te slopen. Dat duurde erg lang. De waterballonnen waren al lang op 45 tegen de tijd dat ze eindelijk een groot genoeg gat hadden om er doorheen te kunnen. De hele deur was wel aan gruzelementen.

Ik wist dat er binnen nog een trapluis was en het duurde nog zeker een half uur voordat ze daar doorheen waren. Ze stormden de woonkamer binnen, waar de meeste mensen zaten. 50 Ze schreeuwden en gooiden met allerlei spullen, planten en huisraad die er stond. Ik hing

buiten voor het raam van de woonkamer en kon duidelijk zien wat zich binnen afspeelde. Er was geen enkele aanleiding om dat te doen.

Terwijl de mensen in de woonkamer op de grond moesten gaan liggen met hun handen in hun nek, verscheen ook BraTra op de 2<sup>e</sup> verdieping. Ik hoorde dat ze naar mijn beschermers bevelen schreeuwden en dat deze weigerden om mij alleen te laten. Uiteindelijk werden ze hardhandig mee genomen. De BraTra kwam het balkon op en begon aan de spandoeken te rukken. Daarbij zwaaiden ze nogal met hun messen en even was ik bang dat ze ook mijn touw zouden doorsnijden. Het spandoek werd triomfantelijk omhoog gehouden en  
10vervolgens naar beneden gegooid.

Tegen mij zeiden ze dat ik nou wel weer onhoog kon komen, maar ik zei dat ik daar geen kracht meer voor had. Ik was zeker niet van plan om mee te werken aan mijn eigen arrestatie. Ze gingen onderling overleggen wat ze met mij zouden doen. Ondertussen kon ik  
15de ME-er met het mes ervan overtuigen het maar weer op te bergen. Ik heb hem er ook van overtuigd dat hij nu verantwoordelijk was voor mijn veiligheid aangezien ze mijn beveiligers al hadden aangehouden wen weg gehaald. Hij leek dit wel serieus te nemen en bleef bij het touw staan. Zijn collega's gingen vanaf dat moment constant dreigen dat ze het touw wel even zouden doorsnijden en dat ik dan lekker snel beneden zou zijn en meer van dat soort  
20opmerkingen. Uiteindelijk zeiden ze dat ze mij zouden laten hangen en dat de brandweer zou komen.

Ik vindt het belachelijk dat de Brandweer wordt ingezet tegen activisten. De Brandweer hoort te allen tijde neutraal te zijn. Maar ik had zelf gezegd dat ik niet meer naar boven kon  
25komen, dus in dit geval vond ik het wel een uitzondering. De Brandweer schijnt nog even met mede activisten op de grond gesproken te hebben, maar daar weet ik niets van af. Toen de ladderwagen met het bakkie kwam aanzetten zei ik tegen de brandweerman dat ik mij niet zou verzetten en wel met hem naar beneden zou komen. Ik klom in het bakkie en maakte daar mijn uitrusting los. De BraTra zei dat we moesten opschieten, maar de  
30Brandweer liet mij mijn gang gaan en maande de politie tot kalmte. Ik neem aan dat ze wel begrepen dat je onnodig risico's neemt als je op die hoogte haast maakt. Ze hadden ook sympathie voor ons, immers hangen de kazernes ook vol spandoeken. Ze wilden mij met het bakje zelfs nog buiten de linies droppen, maar in een klimgordel worden de bloedvaten afgekneld en ik zou absoluut niet kunnen rennen.

35

Toen we beneden waren werden we opgewacht door de ME, maar de Brandweerman vertelde ze dat ze mij met rust moesten laten tot dat de doorbloeding van mijn benen weer enigszins in orde was. Tot mijn eigen verbazing werd ik daarna door de ME buiten de linies geduwd waar mijn medeactivisten en de pers mij opwachtte. Even later zag ik dat ook de  
40mensen uit het pand naar buiten werden gebracht en buiten de linies geduwd. Ondanks dat wij allen schuldig waren aan het ophangen van dit spandoek tegen Verdonk, is niemand aangehouden, of zelfs maar naar zijn naam gevraagd. Ik ben nog steeds boos op de Burgemeester dat hij dit soort middelen inzet om mensen de mond te snoeren die protesteren tegen de regering. Met een rechtsstaat heeft dit niets te maken en met  
45democratie al helemaal niet.

## PRINS HENDRIKKADE 106

Verslag van bewoner:

### 27 Oktober 2005

Met verbijstering heb ik op donderdag 27 Oktober 2005 kennis genomen van het nieuws van de gebeurtenissen de voorgaande nacht in het deportatiecentrum in Schiphol, waar 11 mensen de dood hebben gevonden in een brand. Het beleid van opsluiting van ge-  
10 illegaliseerde mensen en de opmerkingen van de betrokken minister die het handelen tijdens de brand in het centrum als “zeer adequaat” bestempelt, vervult mij nog steeds met schaamte.

Reeds in een uitzending van Netwerk op 26 maart 2004 komt naar voren dat in een  
15 vergelijkbaar centrum in Zestienhoven “geen verantwoorde zorg” voor de mensen wordt geboden. “Noodsituaties” leveren “met name ‘s avonds en ‘s nachts een probleem”. Het blijkt bovendien dat “Acute psychiatrische zorg niet is geregeld”. Ook het deportatiecentrum in Schiphol komt op 29 Maart 2004 in de aandacht van landelijke en regionale media als het op die dag bezet wordt door activisten, nog twee weken voor de ingebruikname.

20

In dit licht zou je verwachten dat de veiligheid in de omstreken uitzetcentra in ieder geval onderwerp van sterk verhoogde zorg van de overheid zijn. Bij de brand komen echter 11 mensen in hun cel om. Dit terwijl is gebleken dat er al lange tijd ernstige klachten waren over de veiligheid. Met haar uitlatingen brengt Rita Verdonk dan ook bij menigeen een gevoel van  
25 walging te weeg.

### 31 Oktober 2005

30 In reactie op de recente uitlatingen van minister Verdonk, en uit solidariteit met de 11 doden, hun families en de nog steeds opgesloten overlevenden, besluit ik samen met mijn medebewoners stelling te nemen tegen de minister. Op maandag 31 Oktober 2005 heb ik samen met mijn medebewoners aan de gevel van onze woning aan de Prins Hendrikkade 106 een spandoek opgehangen waarvan de tekst luidt:

35 [ **Levend verbrand, Rita bedankt** ].

We kozen deze tekst voor het spandoek omdat het direct verwijst naar de uitlating in de media waarbij minister Verdonk het handelen bij de brand, wetend van de 11 doden, beschrijft als “zeer adequaat”.

40

### 05 November 2005

Op 5 November om ongeveer 13:45 wordt er aangebeld door de politie bij onze woning aan  
45 de Prins Hendrikkade 106. Enkele uren daarvoor heb ik met mijn medebewoners overleg gevoerd over ons spandoek. Dit aangezien ons het nog onbevestigde bericht had bereikt dat in de voorgaande nacht de politie een spandoek heeft meegenomen bij een woning aan de Bilderdijkstraat. (Op dit spandoek blijkt later de tekst [ **Verdonk, nog steeds geen bloed aan je handen?** ] te hebben gestaan.) Daarnaast is er tegenover ons huis in de ochtend een grote  
50 dure personenauto gezien, met daarin een man die met een grote fotocamera een foto

maakte van ons huis en vermoedelijk van het aan de gevel hangende spandoek. Toen wij de man opmerkten en een van ons in zijn richting wees, liet de man onmiddellijk de camera zakken en maakte zich gehaast uit de voeten met de auto.

5 Nadat de politie had aangebeld ben ik de voordeur uit gegaan om in gesprek te treden met de daar aanwezige politieagent. Ik heb vaker opgetreden als woordvoerder naar de politie toe en ben geoefend om in gespannen situaties zinvol overleg tot stand te brengen. Gezien het voorafgaande overleg met mijn medebewoners heb ik wat betreft ons spandoek de politie goed voorbereid tegemoet getreden. De agent maakte echter een gehaaste indruk.

10 De politieauto stond met lopende motor voor de deur. De agent verzocht mij het spandoek te verwijderen. Nadat ik mij bekend maakte als (mede-)eigenaar van het spandoek, antwoordde ik dat ik niet begreep waarom het spandoek moest worden weggehaald en dat ik daarom met de informatie die hij me gaf niet kon beslissen of ik het eventueel weg zou halen. De agent kon of wilde naar mij toe de vraag niet concretiseren, en meldde alleen dat

15 het spandoek "politiek gevoelig" was en dat als ik het niet weg zou halen, zou "de M.E wel even langs komen." Ik verzocht de agent hierop door te geven aan degene die opdracht had gegeven tot het verzoek van verwijdering van het spandoek, mij concreet de reden te geven waarop het verzoek gebaseerd was. Ik vertelde de agent dat ik niet op zoek was naar een confrontatie en mits er een opvolging zou komen, ik best het spandoek zou willen

20 overhandigen en dat dan voor de rechter zou worden bepaald of er iets niet klopte. De agent vertelde me toen letterlijk dat hij "daar geen tijd voor had". Ik ben er toen getuige van geweest dat de agent belde met iemand en doorgaf dat wij het spandoek niet weghaalden. De politie vertrok direct hierop. Op mijn verzoek tot meer duidelijkheid werd niet ingegaan.

25 In overleg met mijn medebewoners, vonden wij deze behandeling onbehoorlijk en besloten wij, voet bij stuk te houden. Na overleg besloten wij nogmaals dat mocht de politie daadwerkelijk terugkeren, dat wij het spandoek onder (verbaal) protest zouden overhandigen als ons de reden van het verzoek tot verwijdering werd gegeven. We zouden dan de rechtzaak afwachten.

30

Na zonsondergang, om ongeveer 18:00 verschijnt er voor de deur plotseling het ene na het andere politievoertuig. Ik ga dan naar buiten en probeer contact te zoeken met de politie. Een groep aanwezige "stillen" neemt echter een dreigende houding in. Een van hen gooit zelfs een leeg blikje naar een fotograaf die ik voor mijn deur tegenkwam. Het volgende

35 moment stormt van om de hoek al een groep M.E.-ers de straat in. Ze doen dit zonder enige verdere waarschuwing of bericht naar mij. Ik wordt samen met een paar andere mensen voor mijn deur weggedrongen door de M.E. die slaat met stokken.

Op het moment dat de mensen die nog boven in de woning zijn deze politiemacht te werk zien gaan, beginnen zij onmiddellijk het spandoek los te maken, waarna ze het naar

40 beneden laten vallen op de straat waar ik een M.E.-er het spandoek zie oppakken en meenemen. Ze doen dit in de hoop dat dit de politiemacht zal doen weggaan. Er is een vierjarig kind binnen en die willen we niet blootstellen aan nog onbekende acties van de politie. Vrijwel onmiddellijk vertrekt de politie weer met dezelfde gehaastheid die ik eerder op de dag constateerde.

45 De politie liet daarna wederom geen bericht na over hun acties en we hebben van het nieuws moeten vernemen waar het vermoedelijk om ging. Duidelijkheid over dit politieoptreden is ons tot op heden niet gegeven, wij zijn hierover door geen enkele instantie benaderd.

50

**08 November 2005**

Omdat wij ons zonder overtuigende reden voelen aangetast in onze vrijheid van meningsuiting besloot ik met mijn medebewoners opnieuw spandoeken op te hangen. Ondertussen hebben mensen in de hele stad en in steden door het hele land eveneens spandoeken opgehangen. Spandoeken en de vrijheid van meningsuiting hebben inmiddels landelijke bekendheid en aandacht van alle mogelijke media. De tekst van onze nieuwe spandoeken luidde:

10

[ ***Verdonk, nog steeds geen bloed aan je handen?*** ]

(1,5 x 4 m)

[ ***4 spandoeken belangrijker dan 11 mensenlevens?*** ]

15 ***Wij eisen recht!*** ]

(2 x 4 m)

[ ***Ik wil mijn spandoek terug*** ]

(1 x 1 m)

20

Als we op dinsdag 8 November 2005 bezig zijn deze spandoeken op te hangen, zien we plotseling dat om ongeveer 14:30 de straat voor ons huis wordt afgezet. Na overleg met mijn medebewoners besluiten we wederom af te wachten tot de politie contact met ons zoekt. Een medebewoner die toen thuiskwam hebben we, toen voor ze voor de deur stond uit het raam verteld dat ze beter weer weg kon gaan. Daarop werd ze gearresteerd. Een telefoontje van een journalist om 14:45 doet ons echter veel erger vermoeden. De journalist verteld dat er berichten zijn dat er vanuit het pand zou worden geschoten en dat men een zwart handwapen zoekt. (Later blijkt dat deze omstreken waarneming van agenten van de politie zelf komt. In het programma Ter Plaatse op AT5 is een opname van een politiescanner te horen waarbij een politieagent aan de centrale meldkamer vertelt: "Ze zijn nog steeds aan het schieten, maar ik hoor geen schoten.")

Na analyse van de informatie en de situatie concluderen we dat het wellicht gaat om een zwarte accuboor die bij het ophangen van het spandoek is gebruikt en te zien kan zijn geweest en wellicht is aangezien voor een wapen. We hebben echter tot het moment van de afzetting geen agenten buiten gezien. Wel stonden voorafgaand aan de afzetting een aantal bekenden van ons voor het pand op de straat om te kijken of de spandoeken goed hingen. Tussen de mensen binnen en de mensen buiten werd daarover gecommuniceerd.

Ondanks dat wij kwaad spel vermoeden besluiten wij dat de eerste noodzaak deëscalatie is. Op dat moment hoorden wij dat er voor de deur een medebewoner was gearresteerd. Nadat wij de accuboor weer hadden teruggevonden (er was enige tijd verstreken), ben ik daarmee naar buiten gelopen. Ik wilde contact zoeken met politie, om misverstanden te voorkomen of uit de weg te ruimen. Met mijn handen in de lucht en de accuboor duidelijk meevoerend hangend aan een koordje, liep ik van mijn voordeur vandaan, naar het midden van de straat waar ik duidelijk zichtbaar zou zijn. Politie schreeuwde mij toe dat ik de accuboor moest laten vallen. Ik heb de accuboor toen op de grond gelegd. Daarop werd ik door de politie gearresteerd. Ik werd daarop achterste voren naar het tegenover gelegen oude GVB-kantoor gelopen, aan de overkant van de straat. Daar had zich inmiddels een zekere menigte alsmede cameramensen verzameld. Dat bevreedde mij toen omdat ik had

begrepen dat de politie ervan uit zou gaan dat het om vuurwapens ging. Ik ben vervolgens afgevoerd in een politieauto, de accuboor werd door de agenten op de voorbank meegenomen naar het bureau.

5Als ik niet naar buiten was gegaan weet ik niet wat er gebeurd zou zijn.

In de cel op politiebureau IJ-tunnel werd ik in verzekering gesteld. Na enige tijd zag ik hoe de vier andere mensen die ook binnen in het huis geweest waren, geboeid en geblinddoekt werden binnengevoerd. Ik was er op het politiebureau getuige van dat ze zich moesten  
10uitkleden, en gefouilleerd werden. De politieagenten die hen vasthielden behoorde volgens het opschrift op hun uitrusting tot een Arrestatieteam. (Ik heb later op foto's kunnen zien dat zij automatische vuurwapens op ons huis en waarschijnlijk ook op mij en mijn medebewoners hadden gericht.) Ik hoorde van mijn medebewoners dat ze korte tijd nadat ze mijn arrestatie hadden gezien, hadden besloten om vrijwillig naar buiten te komen. Later  
15op de avond hoorde ik van de eigenaar van het pand aan de Geldersekkade dat grenst aan de Prins Hendrikkade dat hij woedend was op de politie omdat het Arrestatieteam daar was binnengedrongen en overal in zijn pand deuren heeft vernield. Het Arrestatieteam is daarbij nooit bij onze woning uitgekomen. Mijn medebewoners hebben uiteindelijk zelf de deur voor opengedaan, toen ze vrijwillig naar buiten kwamen.

20

Weer enige tijd daarna wordt mij verteld door de politieagent die ons een voor een verhoorde dat we verdachte waren van poging tot moord. Enkele van mijn medebewoners die van buitenlandse afkomst zijn vertelden mij dat zij door de agent die hen op het politiebureau verhoorde te kennen was gegeven dat zij uit Nederland moesten oprotten en  
25dat zij hier niet gewenst waren. Wij waren hierover verontwaardigd, te meer daar de mensen die deze beledigingen moesten slikken hier allen werken en/of een opleiding volgen.

Nadat ik om ongeveer 15:00 gearresteerd was wordt ik plotseling om ongeveer 20:00 vrijgelaten. Ik heb geen papieren van mijn arrestatie meegekregen. Al deze tijd moet al  
30duidelijk zijn geweest dat het ging om een accuboor en niet om een wapen. Later begreep ik dat op AT5 het geheel te volgen was

Toen ik bij de Prins Hendrikkade 106 terugkwam zag ik dat onze spullen waren doorzocht. De inhoud van sommige kasten was volledig door de kamer heen gegooid, terwijl anderen  
35echter niet waren beroerd. Later werd in een afgesloten kast een vuilnisbak teruggevonden met daarin hondenuitwerpselen, terwijl de inhoud van deze vuilnisbak op de grond van de kamer lag. Ik heb het vermoeden dat op zijn minst niet erg goed op de hond gepast. Verder heb ik het vermoeden dat het zoeken naar een wapen met deze hond niet de reden is geweest dat het pand enkele uren door de politie en nog onbekende niet geüniformeerde  
40personen is betreden. Wat de politie wel kwam doen is niet duidelijk.

De accuboor is op 15 November, nadat mijn advocaat daarover de dag ervoor informeerde, door twee agenten aan de deur teruggebracht. We zijn van plan er zonodig nog vele spandoeken mee op te hangen. Op dit moment hangt er het volgende spandoek

45

[ ***Spandoeken doden niet,  
Accuboren doden niet,  
Het uitzettingsbeleid doodt wel.*** ]

50



